

CSILLA szerk., A világ nyelvei és a nyelvek világa. XV. Magyar Alkalmazott Nyelvészeti Konferencia. A MANYE Kongresszusok előadásai 2/1–2. MANYE – Miskolci Egyetem, Pécs–Miskolc, 2006. 2: 212–216). Dialektológiai munkássága elismeréseként 2018-ban Csúry Bálint-díjat kapott.

Az egyes emberek nyelvhasználattal kapcsolatos kérdéseinek megválaszolására, egy-egy nyelvi bizonytalanságnak a feloldására hivatott Nyelvművelő és Nyelvi Tanácsadó Osztály vezetőjévé 2003-ban nevezték ki az MTA Nyelvtudományi Intézetében, s ezt a feladatot nyugdíjazásáig ellátta. A névtudománnyal sem szakadt meg a kapcsolata – folyamatosan jelentek meg ilyen tárgyú tanulmányai, és hosszú ideig volt a névválasztást véleményező, engedélyező Utónév Bizottság vezetője is.

Mindeddig csak a kutató nyelvész tevékenységéről esett szó, de nem szabad elfelejtenünk, hogy Posgay Ildikó sikeres és hallgatói által kedvelt egyetemi oktató is volt. A Károli Gáspár Református Egyetemen 1996 óta vett részt a magyar szakos hallgatók képzésében: elsősorban dialektológiát tanított, a határon túli nyelvjárások kérdéseivel foglalkozó szemináriumokat tartott. Volt diákjai, szakdolgozói, a kutatói-oktatói pályán elindított, támogatott hallgatói ma is tisztelettel, szívesen emlékeznek tanárukra.

E rövid megemlékezés indításaként említettem, hogy megpróbálta az élet. 1995-ben váratlanul meghalt a férje, s ő három kisgyermekkel egyedül maradt. Az intézeti munkában kutatóként, vezetőként, egyetemi docensként is megállta a helyét, felnevelte gyermekeit – akik valamennyien értékes emberekké váltak, leánya követte az egyetemi oktatói pályán –, mosolyogva ment végig az úton. Az utóbbi években betegsége ugyan megakadályozta a mozgásban, de meg nem törte.

Őrizzük meg emlékezetünkben Posgay Ildikónak, a sokoldalú, sikeres kutatónak, a kedvelt egyetemi oktatónak, a színes-szíves egyéniségnek az alakját!

B. FODOR KATALIN

ELTE Eötvös Loránd Tudományegyetem

Vörös Ottó 80 éves

Aki ismeri Vörös Ottót, a máig tevékeny tudós tanárt, a határainkon túl is megbecsült kutatót vagy a fáradhatatlan méhészt, nehezen hiszi el, hogy idén december 10-én betölti a 80. életévét. Anyatanszéke, a szombathelyi Magyar Nyelvészeti Tanszék munkatársaiként köszöntjük intézményünk nyugalmazott oktatóját, szeretett kollégánkat.

Vörös Ottó nyelvészeti kutatásainak kezdete a pécsi főiskolai évekre tehető. A pécsi Tanárképző Főiskola diákjaként szülőfaluja, az őrségi Nagyrákos hagyományos gazdálkodásának ismeretanyagáról és szókincséről készített pályamunkát. Ekkor figyelt fel rá Végh József, az őrségi nyelvjárás tudós szakértője, akivel nem sokkal később már együtt vettek részt Vas megye földrajzi neveinek kutatásában és publikálásában. Vörös Ottó az 1982-ben megjelent vasi helynévgyűjtemény mintegy félszáz kutatópontjának adatait ellenőrizte s készítette elő közlésre. Egyetemi doktori értekezésének témája az őrségi hely-

nevek voltak (1973), kandidátusi értekezésében pedig vízrajzi köznevek szóföldrajzi és jelentéstani szempontú vizsgálatát végezte el (1994).

1974-től a Szombathelyi Tanárképző Főiskola (és utódintézményei) Magyar Nyelvészeti Tanszékén folytatta oktatói és kutatói munkáját. Ebben az időben került a tanszékre Guttman Miklós, Bokor József és Molnár Zoltán is, akiket jó érzékkel választott ki és hívott Szombathelyre Szabó Géza. Ekkoriban alakult ki az a tanszéki közösség, amelyet határon innen és túl azóta is úgy neveznek, hogy szombathelyi dialektológiai műhely.

Vörös Ottó a helynevek eredetének, művelődéstörténeti vonatkozásainak vizsgálata mellett elsősorban nyelvjárási, nyelvpolitikai, tudománytörténeti kérdésekkel, valamint a határon túli magyarok nyelvhasználatával és az anyanyelvi oktatás szerepének kérdésével foglalkozik. Emellett szülőföldjéhez kapcsolódó forráskiadványt, nyelvemléket is megjelentetett (NEMES-NÉPI ZAKÁL GYÖRGY, *Eörséghnek Leírása*. Szombathely, Örségi Baráti Kör, 1985; *Körmendi-kódex*. Körmend, Csaba József Honismereti Egyesület, 1996). Tanulmányaiiban hasznosítja mindazokat a tapasztalatokat, amelyeket Mariborban, Nyitrán, Pozsonyban és Révkomáromban szerzett.

A Tanár Úr különösen fontosnak tartotta, hogy nyugdíjba vonulása után tevékeny maradjon több vonalon is. A szombathelyi Magyar Nyelvtudományi Tanszék oktatói és tudományos munkáját ma is segíti előadásokkal, tanácsokkal, rendezvényeink előkészítésében való aktív részvételével. Közvetlen, szókimondó, őszinte egyénisége miatt mindenki tiszteli, aki ismeri. A hallgatók nagy számban látogatják a problémákra érzékeny előadásait, mert tőle mindig lehet valami újat tanulni. Az Örségben és Körmenden nemcsak nyelvészként és tanárként, hanem a Csaba József Honismereti Egyesület lelkes tagjaként és méhészként is ismerik. Szabadidejében szívesen gondolzza gyümölcsfáit. Természetesen legnagyobb örömet kis dédunokái jelentik neki, akikre rendszeresen vigyáz.

Vörös Ottó tanulmányai a szülőföld és az anyanyelv iránti szeretetről, a népi kultúra iránti érdeklődésről, valamint a határon túli magyarság ügye iránti elkötelezettségről valának. Segítőképz, a történelemben és néprajzban is jártas, sokoldalú kollégaként ismerjük. Harmonikus életében meghatározóak az örségi gyökerek, melyektől soha nem szakad el. A természet szeretete végigkíséri egész életét.

Kedves Tanár Úr! Kedves Ottó! Szeretettel gratulálunk 80. születésnapod alkalmából. További jó egészséget, töretlen alkotókedvet, sok kellemes szabadidős tevékenységet kívánunk Neked. Továbbá azt, hogy sokáig élvezhesd családot, barátaid, ismerőseid, tisztelőid szeretetét és figyelmét, mert Téged mindig jó emberek vesznek körül. És talán ez mindennél fontosabb. Isten éltesen sokáig!

HAJBA RENÁTA – TÓTH PÉTER
ELTE Eötvös Loránd Tudományegyetem